

Euroopa Liidu
Nõukogu

Brüssel, 10. juuni 2015
(OR. en)

9710/15

EF 107
ECOFIN 462
DELECT 64
SURE 13

SAATEMÄRKUSED

Saatja:	Euroopa Komisjoni peasekretär, allkirjastanud Jordi AYET PUIGARNAU, direktor
Kättesaamise kuupäev:	5. juuni 2015
Saaja:	Uwe CORSEPIUS, Euroopa Liidu Nõukogu peasekretär
Komisjoni dok nr:	C(2015) 3754 final
Teema:	KOMISJONI DELEGEERITUD OTSUS (EL) .../..., 5.6.2015, milles käsitletakse Šveitsis kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes kehtiva solventsusrežiimi ja usaldatavusnõuete täitmise korra samaväärsust Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/138/EÜ artikli 172 lõike 2, artikli 227 lõike 4 ja artikli 260 lõike 3 alusel

Käesolevaga edastatakse delegatsioonidele dokument C(2015) 3754 final.

Lisatud: C(2015) 3754 final

EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 5.6.2015
C(2015) 3754 final

KOMISJONI DELEGEERITUD OTSUS (EL) .../...,

5.6.2015,

milles käsitletakse Šveitsis kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes kehtiva solventsusrežiimi ja usaldatavusnõuete täitmise korra samaväärsust Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/138/EÜ artikli 172 lõike 2, artikli 227 lõike 4 ja artikli 260 lõike 3 alusel

SELETUSKIRI

1. DELEGEERITUD ÕIGUSAKTI TAUST

Solventsus II direktiiviga (direktiiv 2009/138/EÜ), mida on muudetud II koonddirektiiviga (direktiiv 2014/51/EL) ja mida hakatakse täielikult kohaldama 1. jaanuaril 2016, kehtestatakse Euroopa Liidus tegutsevatele kindlustus- ja edasikindlustusandjatele ajakohastatud riskipõhine usaldatavusnõuete täitmise ja järelevalvekord.

Solventsus II direktiivis on sätestatud samaväärsuse kindlaksmääramine kolmandate riikide puhul kolmel juhul:

- 1) kolmandas riigis asuv (edasi)kindlustusandja sõlmib edasikindlustust käsitleva kokkuleppe EMPs asuva (edasi)kindlustusandjaga (Solventsus II direktiivi artikkel 172);
- 2) (edasi)kindlustusandja peakontor asub EMPs ja tal on märkimisväärsed osalused või tütarettevõtjad (ühisnimetusega seotud ettevõtjad [direktiivis 2009/138/EÜ „sidusettevõtjad”]) väljaspool EMPd (Solventsus II artikkel 227);
- 3) (edasi)kindlustusandja peakontor asub kolmandas riigis ja tal on seotud ettevõtjad EMPs (Solventsus II artikkel 260).

Kõigil kolmel juhul võib määrata samaväärsuse määramata ajavahemikuks (täieliku samaväärsuse korral) või piiratud ajavahemikuks (kui samaväärsuse saavutamiseks tehakse edusamme). Viimasel juhul ei saa fikseeritud tähtajaga samaväärsuse kestust vabalt valida, vaid see on sätestatud Solventsus II asjaomases artiklis: 5 aastat (mittepikendatav) EMPs tegutsevate edasikindlustusandjate ja kolmanda riigi kindlustusgruppide puhul ja 10 aastat (pikendatav) kolmandas jurisdiktsioonis tegutsevate EMP kindlustusgruppide puhul.

Käesolevas delegeeritud otsuses käsitletakse määramata tähtajaga samaväärsust Šveitsi puhul kõigis kolmes eespool nimetatud samaväärsuse valdkonnas: artiklid 172, 227 ja 260. Kui kolmanda riigi solventsusrežiimi loetakse artikli 172 alusel samaväärseks, ei saa selle edasikindlustusandjate suhtes kohaldada ELis tagatise andmise nõuet. Kui kolmanda riigi solventsusrežiimi loetakse artikli 227 alusel samaväärseks, saavad ELi kindlustusgruppid esitada usaldatavusnõuetega seotud ELi aruanded asjaomases kolmandas riigis asuva tütarettevõtja kohta kohalike normide ja mitte Solventsus II alusel, juhul kui grupi aruannete konsolideerimise meetodina võib kasutada mahaarvamise ja agregeerimise meetodit. Kui kolmanda riigi usaldatavusnõuete täitmise kord loetakse artikli 260 alusel samaväärseks, vabastatakse selle ELis tegutsevad kindlustusgruppid ELis gruppide järelevalve teatavatest aspektidest.

Artikli 172 lõike 2, artikli 227 lõike 4 ja artikli 260 lõike 3 alusel samaväärsuse kindlaksmääramise kriteeriumid on täpsustatud vastavalt komisjoni 10. oktoobri 2014. aasta delegeeritud määruse 2015/35 (millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/138/EÜ) (edaspidi „delegeeritud õigusakt”) artiklites 378, 379 ja 380. Need kriteeriumid sisaldavad mõningaid nõudeid, mis sisalduvad delegeeritud õigusakti artiklitest

378, 379 ja 380 kahes või rohkemas. Need kehtivad üksikute (edasi)kindlustusandjate tasandil ja (edasi)kindlustusgruppide tasandil ning hõlmavad selliseid valdkondi nagu pädevused, solventsus, juhtimine, läbipaistvus, asutustevaheline koostöö, konfidentsiaalse teabe haldamine ja otsuste mõju finantsstabiilsusele.

Esiteks peavad kolmanda riigi järelevalveasutustel olema vajalikud vahendid, pädevused ja kohustused, et tagada tulemuslikult kindlustusvõtjate ja (edasi)kindlustuslepingute kohaselt soodustatud isikute kaitse.

Teiseks peavad kolmanda riigi (edasi)kindlustusandjatel olema kooskõlas Solventsus II solventsusnõuetega piisavad rahalised vahendid. See eeldab, et kõiki varasid ja kohustisi hinnatakse kooskõlas turuväärtusega, et tehnilised eraldised kajastavad kõiki (edasi)kindlustuslepingutest tulenevaid kohustusi, et varade investeerimisel peetakse silmas kindlustusvõtjate ja soodustatud isikute parimaid huve, et omavahendeid on piisavalt ja sise- või standardvalemeid kasutatakse asjakohaselt ning et kapitalinõuded kajastavad kokkuvõttes adekvaatselt riske ja kaitsvad kindlustusvõtjaid märkimisväärse kahjumi korral.

Kolmandaks peab kolmanda riigi (edasi)kindlustusandjatel olema tõhus juhtimissüsteem, kuhu kuuluvad eelkõige tulemuslik riskijuhtimissüsteem ja nõuetekohased funktsioonid ja menetlused, nagu kindlaks määratud Solventsus IIga. Järelevalvekord peab tagama ka selle, et (edasi)kindlustusandjate usaldusväärset juhtimist ei kahjusta tegevuse, juhtimise või olulise osaluse muutused.

Neljandaks tuleb tagada teabe läbipaistvus nii kolmanda riigi järelevalveasutuste kui ka avalikkuse seisukohast.

Viiendaks tuleb järgida ametisaladuse hoidmise ja asutustevahelise teabevahetuse kohustust: kõik isikud, kes teevad või on teinud tööd järelevalveasutuste heaks või nimel, peavad järgima ametisaladuse hoidmise reegleid. Eelkõige ei tohi nad avaldada saadud konfidentsiaalset teavet, välja arvatud kokkuvõtlikult ja erandkorras, näiteks kriminaalõigusega hõlmatud juhtudel või teatavate tsiviil- või kaubandusõiguslike menetluste käigus. Kolmanda riigi järelevalveasutused küsivad asutuselt, kellelt nad konfidentsiaalse teabe said, eelnevalt nõusolekut ja kasutavat teavet vaid sellel konkreetsel eesmärgil, milleks nad selle said.

Kuuendaks peavad kolmanda riigi järelevalveasutused kaaluma oma otsuste mõju üleilmsele finantsstabiilsusele ja võtma arvesse võimalikku protsüklilist mõju.

Mõned muud samaväärsuse kriteeriumid puudutavad ainult kindlustusgruppide järelevalve samaväärsust või edasikindlustust. Näiteks kindlustusgruppide järelevalve puhul peab järelevalveasutusel olema õigusnormide kohane pädevus määrata kindlaks, millised ettevõtjad kuuluvad kindlustusgruppide tasandi järelevalve alla; edasikindlustuse puhul peab järelevalveasutus aga andma loa edasikindlustustegevuse alustamiseks.

Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve (EIOPA) on andnud Euroopa Komisjonile nõu seoses Šveitsi Solventsus II kohase täieliku samaväärsusega; nõuanne on avaldatud EIOPA veebisaidil. Komisjon on seoses käesoleva, artikli 172 lõikes 2, artikli 227 lõikes 4 ja artikli 260 lõikes 3 sätestatud menetluse kohaselt toimuva samaväärsuse

kindlaksmääramisega võtnud EIOPA antud teavet täiel määral arvesse. EIOPA nõuanne põhineb Šveitsi asjaomasel õigusraamistikul, mis hõlmab Šveitsi 22. juuni 2007. aasta finantsturu järelevalve seadust (FINMASA), mis jõustus 1. jaanuaril 2009, 17. detsembri 2004. aasta kindlustusjärelevalve seadust (ISA) ja kindlustusjärelevalve määrust (ISO). Šveitsi Liidunõukogu võttis kindlustusjärelevalve määruse vastu 25. märtsil 2015 ja see jõustub 1. juulil 2015. Komisjon on tuginenud EIOPA antud teabele ja EIOPA nõuandest leiab Šveitsi järelevalvekorra hindamise kohta täiendavaid üksikasju.

2. ÕIGUSAKTI VASTUVÕTMISELE EELNENUD KONSULTEERIMINE

5. märtsil 2015 konsulteeriti liikmesriikide eksperdirühmaga panganduse, kindlustuse ja maksete alal seoses komisjoni kavatsusega võtta Solventsus II artikli 172 lõike 2, artikli 227 lõike 4 ja artikli 260 lõike 3 alusel vastu positiivne hinnang ajutise samaväärsuse kohta Šveitsi puhul. Eksperdirühm oli komisjoni kavatsusega nõus.

3. DELEGEERITUD ÕIGUSAKTI ÕIGUSLIK KÜLG

Käesoleva komisjoni delegeeritud otsuse õiguslik alus on Solventsus II direktiivi artikli 172 lõike 2, artikli 227 lõike 4 ja artikli 260 lõike 3.

Kuigi Solventsus II direktiivi hakatakse täielikult kohaldama 1. jaanuaril 2016, võib komisjon võtta käesoleva delegeeritud otsuse vastu juba praegu, nagu osutatud Solventsus II direktiivi artiklis 311.

KOMISJONI DELEGEERITUD OTSUS (EL) .../...,

5.6.2015,

milles käsitletakse Šveitsis kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes kehtiva solventsusrežiimi ja usaldatavusnõuete täitmise korra samaväärsust Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/138/EÜ artikli 172 lõike 2, artikli 227 lõike 4 ja artikli 260 lõike 3 alusel

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiivi 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventsus II),¹ eriti selle artikli 172 lõiget 2, artikli 227 lõiget 4 ja artikli 260 lõiget 3,

ning arvestades järgmist:

- (1) Direktiiviga 2009/138/EÜ kehtestatakse liidu kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes riskipõhine usaldatavusnõuete täitmise kord. Direktiivi 2009/138/EÜ hakatakse liidu kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes täielikult kohaldama 1. jaanuaril 2016.
- (2) Kuigi Solventsus II direktiivi hakatakse täielikult kohaldama 1. jaanuaril 2016, võib komisjon võtta käesoleva delegeeritud otsuse vastu juba praegu, nagu osutatud Solventsus II direktiivi artiklis 311.
- (3) Direktiivi 2009/138/EÜ artiklis 172 käsitletakse kolmanda riigi sellise solventsusrežiimi samaväärsust, mis kehtib niisuguste ettevõtjate edasikindlustustegevuse suhtes, kelle peakontor asub kõnealuses kolmandas riigis. Kui samaväärsus määratakse kindlaks, võib selliste edasikindlustusandjatega sõlmitud edasikindlustuslepinguid, kelle peakontor asub kõnealuses kolmandas riigis, käsitada samal viisil kui selliste edasikindlustusandjatega sõlmitud edasikindlustuslepinguid, kellele on antud tegevusluba kõnealuse direktiivi kohaselt.
- (4) Direktiivi 2009/138/EÜ artiklis 227 käsitletakse samaväärsust selliste kolmandate riikide kindlustusandjate puhul, kes kuuluvad liidus asuva peakontoriga kindlustusgruppidesse. Kui samaväärsus määratakse kindlaks, võimaldab see sellistel kindlustusgruppidel – eeldusel et kindlustusgrupi aruannetes kasutatakse konsolideerimismeetodina mahaarvamise ja agregeerimise meetodit – võtta kindlustusgrupi solventsusnõude ja nõuetekohaste omavahendite arvutamisel arvesse kapitalinõudeid ja olemasolevat kapitali (omavahendid), mis on arvutatud ELi-välise jurisdiktsiooni õigusnormide ja mitte direktiivi 2009/138/EÜ alusel.

¹ ELT L 335, 17.12.2009, lk 1–155.

- (5) Direktiivi 2009/138/EÜ artiklis 260 käsitletakse selliste kindlustus- ja edasikindlustusandjate samaväärsust, kelle emettevõtja peakontor asub väljaspool liitu. Kooskõlas direktiivi 2009/138/EÜ artikli 261 lõikega 1 toetuvad liikmesriigid kindlaks määratud samaväärsuse korral samaväärsele kindlustusgruppide järelevalvele, mida teevad kolmanda riigi kindlustusgruppide järelevalveasutused.
- (6) Kolmanda riigi õiguskorda tuleb lugeda täielikult samaväärseks direktiivi 2009/138/EÜ kohase korraga, kui see vastab nõuetele, mis pakuvad kindlustusvõtjatele ja soodustatud isikutele võrreldaval tasemel kaitset. Artikli 172 lõike 2, artikli 227 lõike 4 ja artikli 260 lõike 3 alusel määratav täielik samaväärsus määratakse kindlaks määramata ajavahemikuks kuni tühistamiseni.
- (7) 9. märtsil 2015 andis Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve (EIOPA) komisjonile kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikli 33 lõikega 2 nõu seoses Šveitsis (edasi)kindlustusandjate ja kindlustusgruppide suhtes kehtiva regulatiivse ja järelevalvesüsteemiga. EIOPA nõuanne põhineb Šveitsi asjaomasel õigusraamistikul, mis hõlmab Šveitsi 22. juuni 2007. aasta finantsturu järelevalve seadust (FINMASA), mis jõustus 1. jaanuaril 2009, 17. detsembri 2004. aasta kindlustusjärelevalve seadust (ISA) ja kindlustusjärelevalve määrust (ISO)². Komisjoni hinnang tugineb EIOPA antud teabele.
- (8) Võttes arvesse komisjoni delegeeritud määrust (EL) 2015/35,³ eriti selle artikleid 378, 379 ja 380, ning EIOPA nõuannet, tuleb samaväärsuse hindamisel direktiivi 2009/138/EÜ artikli 172 lõike 2, artikli 227 lõike 4 ja artikli 260 lõike 3 alusel kasutada mitut kriteeriumi.
- (9) Need kriteeriumid sisaldavad mõningaid nõudeid, mis sisalduvad delegeeritud määruse (EL) 2015/35 artiklitest 378, 379 ja 380 kahes või rohkemas. Need kehtivad üksikute⁴ (edasi)kindlustusandjate tasandil ja (edasi)kindlustusgruppide tasandil ning hõlmavad selliseid valdkondi nagu pädevused, solventsus, juhtimine, läbipaistvus, asutustevaheline koostöö, konfidentsiaalse teabe haldamine ja otsuste mõju finantsstabiilsusele.
- (10) Esiteks võib seoses vahendite, pädevuste ja kohustustega märkida, et Šveitsi finantsturu järelevalveasutuse (FINMA) pädevusse kuulub tulemuslik järelevalve (edasi)kindlustustegevuse üle ning vajaduse korral karistuste määramine või täitemeetmete võtmine, näiteks ettevõtja tegevusloa tühistamine või juhatuse täielik või osaline asendamine. FINMA-l on vajalikud rahalised vahendid ja personal, eksperditeadmised, suutlikkus ja volitused kõigi kindlustusvõtjate ja soodustatud isikute tulemuslikuks kaitsmiseks.
- (11) Teiseks võib seoses solventsusega märkida, et Šveitsi solventsuskontrolli (*Swiss Solvency Test, (SST)*) abil (edasi)kindlustusandjate või kindlustusgruppide finantsseisundi hindamine tugineb kindlatele majanduslikele põhimõtetele ning

² Šveitsi Liidunõukogu võttis kindlustusjärelevalve määruse vastu 25. märtsil 2015 ja see jõustub 1. juulil 2015.

³ Komisjoni delegeeritud määrus (EL) 2015/35, 10. oktoober 2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventsus II) (ELT L 12, 17.1.2015, lk 1).

⁴ Käesolevas õigusaktis on täpsustatud, kas kindlustusandjaid vaadeldakse üksiku ettevõtja või kindlustusgrupi tasandil. Üsikul kindlustusandjad võivad olla kindlustusgrupi osa, kuid ei pruugi seda olla.

solventsusnõuded põhinevad kõigi varade ja kohustiste majanduslikul hindamisel. SST kohaselt peab (edasi)kindlustusandjatel olema piisavalt rahalisi vahendeid; selles on sätestatud tehniliste eraldiste, investeringute, kapitalinõuete (sh kapitali miinimumtase) ja omavahendite kriteeriumid ning selle kohaselt peab FINMA õigeaegselt sekkuma, juhul kui kapitalinõudeid ei täideta või kindlustusvõtjate huvid on ohus. Kapitalinõuded on riskipõhised ja nende eesmärk on hõlmata kvantifitseeritavaid riske. Kui riski ei kvantifitseerita, tegeletakse sellega muude meetmete abil: operatsiooniriskidega tegeletakse näiteks kvalitatiivselt Šveitsi kvaliteedihinnangu kaudu. Põhikapitalinõue, SST kohaselt sihtkapital, arvutatakse nii, et see hõlmaks jooksvast tegevusest tulenevat ootamatut kahjumit. Kindlustusandjate absoluutse miinimumkapitali nõue (miinimumkapital) on SST kohaselt erinev ja sõltub kindlustuse äriiiniist. Mõlemad nõuded on Šveitsi kõigi kindlustusandjate äriiiniide praeguste kombinatsioonide puhul vähemalt sama ranged kui direktiivi 2009/138/EÜ vastavad nõuded. Kindlustusandjad võivad kasutada standardmudelit või – kui FINMA seda nõuab või omal algatusel – sisemudelit.

- (12) Kolmandaks võib juhtimise kohta märkida, et Šveitsi solventsusrežiimi kohaselt peab (edasi)kindlustusandjatel olema tulemuslik juhtimissüsteem, mis eeldab eelkõige, et neil on selge organisatsiooniline struktuur, sobivuse ja nõuetele vastavuse nõuded ettevõtjate tegelikele juhtidele ning tõhus protsess ettevõtja sees ja FINMA-le teabe edastamiseks. Lisaks teeb FINMA tõhusalt järelevalvet edasi antud funktsioonide ja tegevuse üle.
- (13) SST kohaselt peavad (edasi)kindlustusandjatel ja kindlustusgruppidel olema riskijuhtimise, vastavuskontrolli, siseauditi ja aktuaari funktsioonid. SST kohaselt peab olemas olema riskijuhtimissüsteem, mis on suuteline riske kindlaks tegema, mõõtma, jälgima, juhtima ja nende kohta aru andma, ning tulemuslik sisekontrollisüsteem. Direktiivi 2009/138/EÜ nõudeid üksikute ettevõtjate siseauditi ja vastavuskontrolli kohta käsitletakse kindlustusjärelevalve määruises rahuldavalt, pidades silmas, et see karmistab riskijuhtimisnõudeid ja eelkõige tugevdab kohustust omada vastavuskontrolli funktsiooni.
- (14) Šveitsis kehtiva režiimi kohaselt peavad (edasi)kindlustusandjate või kindlustusgruppide tegevuspõhimõtete või juhtimise muudatused või neis olevate oluliste osaluste muudatused olema kooskõlas aruka ja usaldusväärse juhtimisega. FINMA teavitatakse eelkõige (edasi)kindlustusandjate ja kindlustusgruppide soetamistest ning äriplaani või olulise osaluse muudatustest ja FINMA võib põhjendatud juhul rakendada asjakohaseid karistusi, näiteks soetamise ära keelata.
- (15) Neljandaks võib läbipaistvusega seoses märkida, et (edasi)kindlustusandjad ja kindlustusgruppid on kohustatud esitama FINMA-le igasuguse teabe, mis on vajalik järelevalve tegemiseks, ning avaldama vähemalt kord aastas oma solventsuse ja finantsseisundi aruande. Kindlustusjärelevalve määruises käsitletakse direktiivi 2009/138/EÜ nõudeid avalikustamise kohta rahuldavalt, pidades silmas, et seda liiki kvalitatiivne ja kvantitatiivne teave, mis tuleb avalikustada, on direktiiviga 2009/138/EÜ kooskõlas. Kindlustusjärelevalve määruise kohaselt peavad (edasi)kindlustusandjad ja kindlustusgruppid avalikustama oma tegevused, tulemusnäitajad, riskijuhtimise, riskiprofiili ning eelkõige eraldiste, kapitalijuhtimise ja solventsuse hindamise meetodid.

- (16) Viiendaks võib ametisaladuse hoidmise ning koostöö ja teabevahetusega seoses märkida, et Šveitsis kasutatava režiimi raames kehtivad kõigi FINMAs töötavate või töötanud inimeste, sealhulgas audiitorite ja FINMA nimel tegutsevate ekspertide suhtes ametisaladuse hoidmise kohustused. Nendes kohustustes on ka sätestatud, ilma et see piiraks kriminaalõiguse valdkonda kuuluvate juhtumite menetlemist, et konfidentsiaalset teavet ei tohi avalikustada, välja arvatud kokkuvõtlikult või üldistatult. FINMA kasutab muudelt järelevalveasutustelt saadud konfidentsiaalset teavet ainult oma ülesannete täitmiseks ja seadusega ette nähtud otstarbel. Šveitsis kehtiva režiimi kohaselt võib (edasi)kindlustusandja pankroti väljakuulutamise või sundlõpetamise korral avaldada konfidentsiaalset teavet juhul, kui see ei puuduta kõnealuse ettevõtja päästmise katsetesse kaasatud kolmandaid isikuid. FINMA võib muult järelevalveasutusest saadud konfidentsiaalset teavet jagada asutuste, organite ja isikutega, kelle suhtes kehtivad Šveitsis ametisaladuse hoidmise kohustused, ainult pärast seda, kui asjaomane järelevalveasutus on andnud selleks sõnaselge nõusoleku. Selleks et koordineerida rahvusvahelist koostööd, on ta sõlminud liidu kõigi liikmesriikidega vastastikuse mõistmise memorandumid, milles käsitletakse eelkõige konfidentsiaalse teabe vahetamist.
- (17) Kuuendaks võib seoses FINMA otsuste mõjuga märkida, et FINMA ja Šveitsi muud asutused, kellel on volitus tagada finantsturgude nõuetekohane toimimine, näiteks Šveitsi keskpank ja rahandusministeerium, oskavad hinnata seda, kuidas otsused mõjutavad finantssüsteemi stabiilsust üldiselt, eelkõige hädaolukordades, ning võtta arvesse nende võimalikku protsüklilist mõju finantsturgudel toimuvate erandlike muutuste korral. Šveitsis kehtiva režiimi kohaselt kohtuvad eespool nimetatud asutused regulaarselt, et vahetada teavet finantsstabiilsust ohustavate riskide kohta ja koordineerida tegevust. Sama toimub ka rahvusvahelisel tasandil, kus Šveitsi asutused vahetavad finantsstabiilsuse teemade kohta teavet näiteks liidu liikmesriikide järelevalvekolleegiumide ja EIOPAga.
- (18) Delegeeritud määruse (EL) 2015/35 artiklites 378 ja 380 on sätestatud ka erikriteeriumid edasikindlustustegevuse ja kindlustusgruppide järelevalve samaväärsuse kohta.
- (19) Delegeeritud määruse (EL) 2015/35 artikli 378 kohaste, edasikindlustustegevust käsitlevate erikriteeriumide osas võib märkida, et edasikindlustustegevuse alustamiseks on vaja eelnevalt saada FINMA-lt tegevusluba, mis sõltub õigusaktides sätestatud üksikasjalikest standarditest. Kaptiivedasikindlustusandjad on kindlustusjärelevalve määruse kohaselt hõlmatud Šveitsis kehtiva solventsusrežiimiga.
- (20) Delegeeritud määruse (EL) 2015/35 artikli 380 kohaste, kindlustusgruppide järelevalvet käsitlevate erikriteeriumide osas võib märkida, et FINMA-l on pädevus otsustada, millised ettevõtjad kuuluvad gruppide tasandi järelevalve alla, ning teha kindlustusgruppi kuuluvate kindlustus- ja edasikindlustusandjate üle järelevalvet. FINMA teeb järelevalvet kõigi selliste (edasi)kindlustusandjate üle, kelle üle on direktiivi 2009/138/EÜ artikli 212 lõike 1 punktis a määratletud osalust omaval ettevõtjal valitsev või märkimisväärne mõju.
- (21) FINMA on suuteline hindama kindlustusgruppi kuuluvate (edasi)kindlustusandjate riskiprofiili, finantsseisundit ja solventsust ning grupi äristrateegiat.

- (22) Šveitsis kehtiva režiimi kohaselt võimaldavad aruandlus- ja raamatupidamiseeskirjad jälgida grupisisesid tehinguid ja riskikontsentratsiooni, mille kohta (edasi)kindlustusgrupid peavad vähemalt kord aastas aru andma.
- (23) Šveitsis kehtiva režiimi kohaselt piirab FINMA (edasi)kindlustusandja omavahendite kasutamist, kui neid ei saa tegelikult kasutada selle osalust omava ettevõtja kapitalinõude katmiseks, kelle puhul on kindlustusgrupi solventsus arvutatud. Kindlustusgrupi solventsuse arvutamisel saadakse tulemused, mis on direktiivi 2009/138/EÜ artiklite 230 ja 233 meetoditega saadud tulemustega vähemalt võrdväärsed, ilma et omavahendeid võetaks kaks korda arvesse ja pärast vastastikuse rahastamise kaudu grupisisesi kapitali loomise välistamist. Isegi kui direktiivi 2009/138/EÜ artiklite 230 ja 233 kohast kindlustusgrupi solventsuse suhtarvu ei ole, vaid on rida grupi kuuluvate üksuste solventsuse suhtarve, kajastavad need suhtarvud grupi üksuste kogu vastastikust mõju ja võtavad seega arvesse grupi struktuuri.
- (24) Kuna Šveitsis (edasi)kindlustusandjate ja kindlustusgruppide suhtes kehtiv regulatiivne ja järelevalvekord täidab kõik delegeeritud määruse (EL) 2015/35 artiklites 378, 379 ja 380 sätestatud kriteeriumid, loetakse see vastavaks direktiivi 2009/138/EÜ artikli 172 lõike 2, artikli 227 lõike 4 ja artikli 260 lõike 3 kohastele täieliku samaväärsuse kriteeriumidele.
- (25) Juhul kui on toimunud areng, mille tõttu peab komisjon käesoleva otsusega antud tunnustust uuesti hindama, võib komisjon teha igal ajal üldise läbivaatamise välise spetsiifilise läbivaatamise seoses üksiku kolmanda riigi või territooriumiga. Komisjon peaks EIOPA tehnilise abiga jätkuvalt jälgima Šveitsis kehtiva režiimi arengut ning vastavust nendele tingimustele, mille põhjal käesolev otsus on tehtud.
- (26) Direktiivi 2009/138/EÜ kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2016. Käesoleva otsusega peaks Šveitsis kehtiva solventsusrežiimi ja usaldatavusnõuete täitmise korra määrama kindlaks kui samaväärse seega samuti alates sellest kuupäevast,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Šveitsi solventsusrežiimi, mis kehtib Šveitsis asuva peakontoriga ettevõtjate edasikindlustustegevuse suhtes, käsitatakse alates 1. jaanuarist 2016 direktiivi 2009/138/EL I jaotise nõuetega samaväärsena.

Artikkel 2

Šveitsi solventsusrežiimi, mis kehtib Šveitsis asuva peakontoriga kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes, käsitatakse alates 1. jaanuarist 2016 direktiivi 2009/138/EL I jaotise VI peatüki nõuetega samaväärsena.

Artikkel 3

Šveitsi usaldatavusnõuete täitmise korda, mis kehtib kindlustusgruppi kuuluvate kindlustus- ja edasikindlustusandjate järelevalve suhtes, käsitatakse alates 1. jaanuarist 2016 direktiivi 2009/138/EL III jaotise nõuetega samaväärsena.

Artikkel 4

Käesolev otsus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Brüssel, 5.6.2015

Komisjoni nimel
president
Jean-Claude JUNCKER